

Annandag pingst Apg 2:36-42 Umeå stads kyrka 20170605

Jag är glad över att än en gång få leda gudstjänst på Annandag pingst trots att det inte längre är en röd dag. Det var 2005 som den dagen upphörde att vara helgdag till förmånen för nationaldagen.

Här i Umeå har vi allt sedan dess haft gudstjänster annandag pingst. Vissa år har kyrkan varit fullsatt som de år vi hade Jesusmanifestation eller som i dag då vi är lite färre. Men det är som vår organist Jonas Östlund sade före vår gudstjänst att Jesus lovade, att där två eller tre är församlade i hans namn så är han mitt ibland dem. Nu är Jesus mitt ibland oss tillsammans med en himmelsk härskara av änglar.

I dag på Annandag pingst så är temat Andens vind över världen.

Jag vill i kväll uppehålla mig vid dagens episteltext.

Lärjungarna hade upplevt hur de alla var församlade. Då hördes plötsligt från himlen ett dån som av en stormvind, och det fyllde hela huset där de satt. De såg hur tungor som av eld fördelade sig och stannade på var och en av dem. Alla fylldes av helig ande och började tala andra tungomål, med de ord som Anden ingav dem.

När Moses hade lett Israels folk genom öknen och kom till Sinai berg, så heter det att Gud steg ned till folket i en eld och folket kunde höra Herrens röst.

Alltsedan dess hade judarna firat den dagen som Herrens pingst. Nu händer något liknande när Gud låter eldslågor sänka sig ned över lärjungarna och Herren lägger sitt ord i deras mun.

I Jerusalem var det mycket folk som samlats från olika håll i världen. Det märkliga var att de alla hörde lärjungarna tala på deras eget språk.

Andens tid hade börjat när evangeliet skulle förkunnas över hela vår värld. Apostlagärningarna återger Petrus predikan som han höll i Andens kraft.

Den helige Ande visar alltid på Jesus och så är det också här. Med utgångspunkt från gamla testamentet ställs Jesus i fokus.

Petrus säger: *Israeliter, lyssna på mina ord: Jesus från Nasaret, en man vars uppdrag Gud bekräftade inför er genom att låta honom utföra kraftgärningar och under och tecken mitt ibland er, som ni själva vet, han utlämnades efter Guds beslut och plan, och ni lät laglösa spika fast och döda honom. Men Gud löste honom ur dödens vanda och lät honom uppstå, eftersom det inte var möjligt att döden skulle få behålla honom i sitt grepp.*
Apg 2:22-24

Jesu gärningar som han gjorde under sin jordiska vandring var liksom en legitimation på att Jesus var Guds Messias. Sen följer det centrala i vår kristna tro att Jesus lidit och dött, samt att han vunnit seger över döden genom sin uppståndelse. Paulus kallar detta för huvud-

stycket i vår kristna tro, alltså det allra viktigaste i vår tro.

Vårt textavsnitt utgår slutet av Petri predikan, han säger: *Hela Israels folk skall alltså vara fast förvissat om att Gud har gjort honom till Herre och till Messias, denne Jesus som ni har korsfäst.* De allra flesta som lyssnade till Petrus hade inte varit med när folkskaran ropade Korsfäst, korsfäst om Jesus. Dom hade inte hellre sett Jesus hänga där på det mellersta korset. Men ändå säger Petrus *som ni har korsfäst.*

Petrus skriver senare i sitt brev som jag citerar med 1917 års översättning: *”våra synder bar han” i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort ifrån synderna och leva för rättfärdigheten; och ”genom hans sår haven I blivit helade”*

När Jesus dog på korset så var det våra synder som han tog på sig. Men inte bara våra, utan hela världens synder i alla tider. Han hade kommit hit till världen just för den sakens skull som ängeln hade sagt till Josef redan innan Jesus hade fötts.

Maria skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.

När Petrus avslutat sin predikan så står det att

Orden träffade dem i hjärtat, och de frågade Petrus och de andra apostlarna: ”Bröder, vad skall vi göra?” Petrus svarade: ”Omvänd er och låt er alla

döpas i Jesu Kristi namn, så att ni får förlåtelse för era synder. Då får ni den heliga anden som gåva.

Det blev väckelse där i Jerusalem. Människor fick syndanöd och undrade vad de skulle göra. Men det som vi skulle göra det har Jesus redan gjort. På korset säger Jesus Det är fullbordat. Vi behöver vara vända mot Jesus. Och så fort vi vänt oss bort från Jesus så behöver vi åter och åter vända oss till Jesus.

Folket blev uppmanade till att låta döpa sig i Jesu Kristi namn, där i dopet blir vi rentvagna från synden. I dopet får vi bli inympade i Kristusträdet. I dopet för vi bli förenade med Kristus. I dopet får vi ta emot den vattenstämpel som säger oss att vi är Guds barn.

Ett dop som vi endast behöver motta en enda gång i vårt liv. Sen är Gud med oss dag efter dag, tills vi drar vårt sista andetag.

Tänk vilket resultat det blev denna pingstpredikan i Jerusalem.

De som tog till sig hans ord lät döpa sig, och den dagen ökade de troendes antal med inemot tre tusen.

Visst önskar vi att det åter skulle komma sådana tider då stora skaror av människor skulle överlämna sig till Gud.

Samtidigt som Bibeln säger oss att *På samma sätt, gläder sig Guds änglar över en enda syndare som omvänder sig.*

Det som kännetecknade den första kristna församlingen var att *de deltog troget i apostlarnas undervisning och den inbördes hjälpen, i brödbrytandet och bönerna.*

- De var trogna kyrkobesökare och studerade Guds Ord.
- De utövade diakoni och folk sa om dem, se hur de älskar varandra.
- De firade nattvard ofta
- De bad tillsammans.

Med dessa kännetecken så blev det en växande församling, även i tider av av förföljelse.

Andens vind blåser över vår värld än i dag, då människor söker Gud och låter sig finnas.